

[Duetoft]

vil gerne bede fru Jytte Andersen og hr. Klaus Hækkerup om at overveje, hvad jeg skal have, når jeg går herop 10. gang og bekræfter det. Man får jo altid jubilæumsgaver!

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg siger tak til hr. Duetoft for tilbagevisningen af fru Jytte Andersens skældsord, for dem havde jeg ikke tid til at beskæftige mig med inden for de to minutter.

Hr. Ole Stavad spørger til ligningseffektiviteten. Det var et af de problemer, jeg rejste. Det er ingen hemmelighed, at Kristeligt Folkepartis medvirken til besparelserne på skatteområdet hang uløseligt sammen med gennemførelsen af nogle rationaliseringer, som gjorde det muligt at holde niveauet for ligningens vedkommende. Vi modsatte os dengang, at skatteministeren var lidt for emsig i sin nedskæring, og det står vi stadig væk ved.

Nu har vi ikke en skattepolitisk debat i dag. Hvordan vi skal forholde os over for reglerne vedrørende beskatninger i de forskellige sektorer med hensyn til sådan noget som kapitalpension, kan vi ikke nå at klare på det par minutter, men det er klart, at tingene skal hænge sammen. Vi skal på en eller anden måde sikre, at kommunerne får de fornødne penge ud af det her.

Når fru Lilli Gyldenkilde så tolker alt, hvad jeg har sagt, som en vældig enighed med regeringen, så vil jeg sige, at jeg erklærede mig ikke enig med regeringen i, at kommuneskatterne ikke måtte stige. Jeg erklærede med enig med Kommunernes Landsforenings repræsentanter og udtrykte min beundring for deres udspil. Jeg har ikke sagt spor om, at det skal blive det endelige resultat af forhandlingerne, og det er jo ikke sikkert, at det bliver det. Men jeg gjorde regeringen tydeligt opmærksom på, at hvis det skulle blive det endelige resultat af forhandlingerne, krævede det stor opfindsomhed fra regeringsrepræsentanternes side, når forhandlingerne skulle gennemføres. Jeg har ikke sagt et ord om bloktilskuddenes beregning. Jeg har ikke sagt et ord om dem. Så lad være med at pådutte mig en enighed, som jeg ikke har tilkendegivet.

Jeg har ikke sagt noget om det. Derfor er der sammenhæng i det, jeg har sagt. Om der så også var sammenhæng i det, hvis det skulle fortolkes

på fru Lilli Gyldenkildes måde, er så en anden snak. Men det skal det ikke.

Lis Noer Holmberg (CD):

Det er svært ikke at blande sig, når man også sidder i en kommunalbestyrelse og nu igennem de sidste ti år har været med til at lægge de årlige budgetter. Jeg tror, jeg har sagt det tidligere, men så må jeg sige det igen, at det er kedeligt, at Socialdemokraterne ikke må sidde begge steder, for jeg tror egentlig, det er meget godt.

Jeg vil godt starte med børnepasning og den venteliste på mellem 40.000 og 50.000, man kører med. Jeg tror ikke, den er reel. Jeg har et helt friskt eksempel på, at man har haft en venteliste på 2.000 børn, men for at takkes har man sagt, at nu vil vi passe 5.000. Så hiver man 70 mio. kr. op af en kommunekasse, til trods for at man ved, at der mangler ressourcer til de ældre. Det er sådan en overbudshistorie og har vel også lidt med ideologi at gøre. Jeg vil meget gerne gøre opmærksom på den lovgivning eller de henstillinger, der kom herindefra allerede først i 1970'erne, da firkløverregeringen startede, med hensyn til kommunernes mulighed for at løse problemerne ved nytænkning, ved alternative måder. Det, vi kalder puljeordninger nu, bliver ikke brugt nok ude omkring. Hvis man nu yderligere spekulerer på, og det er så min egen holdning til det som kommunalbestyrelsesmedlem, at sætte daginstitutionstaksterne ned, bliver der i hvert fald run på de traditionelle daginstitutioner. Og så står man igen med et stort problem. Derfor synes jeg nok, at vi skal slå til lyd for, at man bruger de alternative løsningsmodeller, at man giver los for nytænkning osv. Så skal man nok få løst ventelisteproblemerne.

Først og fremmest er det vigtigt, at vi ude i kommunerne dækker de behov, der er, men at vi ikke ligefrem skaber nogle nye i en tid, hvor ressourcerne bliver færre. Det er min helt klare overbevisning efter disse års erfaring, at hvis kommunerne ikke blot pr. automatik fremskriver deres budgetter, men i højere grad analyserer budgetterne, er der altså også besparelser, som kan bruges til nogle af de områder, som vi netop mangler ressourcer til, bl.a. ældreområdet.

Der er faktisk fuld gang i tingene ude omkring. Der er begyndende selvstyre. Man har lagt en masse ting ud til skoler, institutioner og